

Asaf în Psalmul șaptezeci și opt..
(Psalmul 78)

Asaf în psalmul șaptezeci și opt,
Rostea cuvinte pentru neamul său,
Din vremurile care au trecut,
Vestind minunile Lui Dumnezeu.
Cum i-a trecut pe mare ca pe-uscat,
Pe-ai lor părinți cum i-a călăuzit,
Și pîinea cea din ceruri El le-a dat,
Și apele din stîncă au țîșnit.

Cor:

Spuneți frați și la copii,
Neamul care va veni.
Despre Domnul să vorbiți,
(:Ca să fie mîntuiți:)

Un stîlp de foc strălucitor,
În timpul nopții sta în fața lor.
Iar ziua norul binecuvîntat,
Din umbra lui răcoare le-a lăsat.
Cum cele două vînturi s-au unit,
Și păsări milioane au venit.
În jurul lor pe jos s-au așezat,
Iar ei le-au prins și carne au mîncat.

Cu toate-acestea ei s-au împietrit.
Nemulțumit, poporul a cîrtit.
Atuncea Domnul rău s-a supărat
Pe toți aceia ce s-au răsculat.
Pe-acei necredincioși i-a nimicit.
Pe toți aceia ce L-au ispitit.
Căci Dumnezeu lovește în păcat,
În toți acei ce nu L-au ascultat.

Să spuneți frați la neamul următor,
Căci Dumnezeu e foc mistuitor.
Să spună ei la cei ce vor veni,
Părinții lor, să spună la copii.
Să știe toți că Dumnezeu e sfînt,
Și El ne ține viața pe pămînt.
Ne dă belșug ca celor din pustiu,
Căci El e Dumnezeul sfînt și viu.

(:Ascultă Israele glasul Meu!
Ascultă-Mă, căci vreau să-ți amintesc,
Tot ce-a făcut al nostru Dumnezeu,
A Lui minuni să le mărturisesc.:)

Amin